

РЕШЕНИЕ

№ 4177

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 25.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **13979** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Д. И. от [населено място], ж.к. Л. [жилищен адрес] срещу мълчалив отказ на Директора на ГД „Гранична полиция” (ГД”ГП”) по молба за прекратяване на служебно правоотношение на осн. чл.245, ал.1, т.4 от ЗМВР.

Оспорващият чрез процесуалния си представител адвокат З., счита, че обжалваният мълчалив отказ за незаконосъобразен.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и потвърди обжалваната заповед. Сочи, че заповедта е законосъобразна като издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от закона форма. Намира, че изцяло е спазена административната процедура и по-специално срокът по чл.247, ал.2 ЗМВР, като в едномесечния срок ответникът се е произнесъл със Заповед рег. № 4565 от 16.11.2012г., с която е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателя.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че И. Д. И. е изпълнявал длъжността „старши полицай” в сектор „Летищна сигурност” от Г.-С. към РД „Гранична полиция” – Аерогари при ГД „ГП” – МВР, категория „Е” – I степен.

Със заявление рег.№ 30967/24.10.2012г. И. Д. И. е поискал да му бъде прекратено служебното правоотношение на основание чл.245, ал.1, т.4 ЗМВР.

Със Заповед рег. 4565/ 16.11.2012г. на Директора на ГД"ГП" на основание чл.28, ал.3, вр. чл.246, т.2, вр. чл.245, ал.1, т.7 , буква "д", вр. чл.179, ал.1, т.2 ЗМВР , влязло в сила решение по НАХД № 16590/2010г. по описа на СРС и предложение рег.№ 20039/13.11.2012г. по описа на РД"ГП" – Аерогари е прекратено служебното правоотношение на И. поради обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, считано от датата на връчване на заповедта.

В хода на делото са приети и приложени съдържащите се в преписката писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 2 от АПК срок, от надлежна страна – адресата на акта, имащ право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима, следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по съществото същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР, служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява "по собствено желание", като според чл. 247, ал. 2 ЗМВР заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на това основание се издава в едномесечния срок по чл. 247, ал. 1 ЗМВР. Служебното правоотношение се прекратява, считано от датата на връчване на заповедта, освен в изрично посочените в закона случаи, сред които не попада този по чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР /чл. 249, ал. 2 от с. з./. Настоящият съдебен състав възприема тезата, поддържана от ответника, че срокът по чл. 247, ал. 2 ЗМВР е спазен. Този срок е инструктивен и той действително е от значение само за възникване на възможността за обжалване на правните действия или бездействия на административния орган по реда на АПК.

Според чл. 260, ал. 1 ППЗМВР прекратяването на служебното правоотношение по чл. 245, ал. 1, т. 2 ЗМВР, по искане на служителя, се извършва въз основа на негово писмено искане до органа по назначаването, подадено чрез началника на съответното структурно звено.

Анализът на цитираните разпоредби налага извода, че едномесечният срок за издаване на заповед за прекратяване на служебно правоотношение при условията на чл. 245, ал. 1, т. 2 ЗМВР, започва да тече считано от датата на постъпване на предложението по входящия регистър на съответното структурно звено на МВР, съобразно реда за подаването му по чл. 260 ППЗМВР. В подкрепа на този извод е и общата разпоредба на чл. 25, ал. 1 АПК, според която датата на започване на административното производство е тази на постъпване на искането в компетентния административен орган, в който то е подадено. След като в случая производството е започнало най рано на 24.10.2012 г., едномесечният срок по чл. 247, ал. 2, вр. ал. 1 ЗМВР несъмнено не е бил изтекъл към момента на постановяване на заповедта за дисциплинарно уволнение от 16.11.2012 г., с която служебното правоотношение на И. И. е прекратено на различно от поисканото от него основание. Поради това съдът приема за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, че с оглед изтичането на срока по чл. 247 ЗМВР преди тази дата, незаконосъобразен се явява обжалвания от него отказ на министъра на вътрешните работи. Във връзка с изразеното в срока по чл.

247 ЗМВР, изрично несъгласие на министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 245, ал. 1, т. 2 ЗМВР, следва да се отбележи, че законът не въвежда изискване за неговата форма (каквото е налице в случаите на уважаване на искането на служител за прекратяване на правоотношението му на посоченото основание). Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл.245, ал.1, т.7, буква „б” т.е. на основание различно от поисканото от жалбоподателя, е осъществено в срока по чл. 247 ЗМВР, поради което и във връзка с наведените в жалбата доводи, следва да се отбележи, че в правомощията на органа по назначаването е при наличие на осъществени различни хипотези за прекратяване на служебното правоотношение, да прецени на кое основание да го прекрати. Без правно значение е направеното от жалбоподателя искане, служебното му правоотношение да бъде прекратено считано от 26.11.2012г., с оглед установения в чл. 247 ЗМВР срок за произнасяне със заповед по направеното от служител предложение за прекратяване на служебното му правоотношение при условията на чл. 245, ал. 1, т. 4 ЗМВР и разпоредбата на чл. 249, ал. 2 от с. з., според която и в този случай правоотношението се прекратява, считано от датата на връчване на заповедта.

В конкретния случай, безспорен е фактът, че след подаване на заявлението на И. на 26.10.2012г. директорът на ГД”ГП” в действителност се е произнесъл със Заповед № 4565/16.11.2012г. макар и тази заповед да съдържа друго основание за прекратяване на служебното му правоотношение на И..

Видно и от изложеното в мотивите по – горе, без значение е основанието , на което е прекратено правоотношението, безспорно е , че с тази заповед е обективизиран отказ за прекратяване на служебното правоотношение на И. по взаимно съгласие, което прави жалбата на И. неоснователна.

По изложените съображения, съдът намира, че не е налице мълчалив отказ на Директора на ГД”ГП” , поради което не са налице основания за неговата отмяна, а оспорването му по жалбата на И. Д. И. следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Не е поискано присъждане на разноски от ответника и съдът не се произнася.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на И. Д. И. от [населено място], ж.к. Л. [жилищен адрес] срещу мълчалив отказ на Директора на ГД „Гранична полиция” по молба за прекратяване на служебно правоотношение на осн. чл.245, ал.1, т.4 от ЗМВР.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

